

A környék madárvilágát meghatározza a Balaton és a Kis-Balaton faunája. A Balaton vízfelületének igazán télen van jelentősége. A vonulás és telelés időszakában több tízezer vízimadár keresi fel a partközeli sekély és a mélyebb vizeket. Récéink szinte minden fajának kerültek már elő a közelben példányai. Ritkább, kóborló fajoknak egy-egy példánya, míg a stabil állományú északi fajoknak több ezres csapatai figyelhetők meg. Évente rendszeresen előfordulnak kisebb csapatai a bukórécéknek, kárókatonáknak, bűvármadaraknak.

A nyári költési majd vonulási időszakban gyakran előforduló fajok: a dankasirály, kűszvágó csér, fattyúszerkő. A bütykös hattyú minden nagyobb nádfoltban költhet. Revír tartó viselkedése miatt sok más madárfajt kiszorít a területéről. Nyár végére nagyobb, akár több százas csapatokba verődve vedlenek, ilyenkor még

röpképességüket is elvesztik. A szárcsák télen figyelhetők meg nagy létszámban. Itt telelnek és vonulnak át. Tavasszal a nádasok szélén építenek fészket és költenek. A reggeli órákban nagykócsagok, kis kócsagok, szürke gémekek vadásznak a sekély vízben apróbb halakra. A még megmaradt jó állapotú nádasok is faj gazdag élőhelyek. A madárfajok felosztják egymás között a rendelkezésre álló területet táplálkozás és élőhely

szempontjából is, így egy magasabb bonyolultsági fokú ökológiai rendszer épült ki. Gyakori a nádirigó, cserregő nádiposzáta, énekes nádiposzáta, nádi sármány barkós cinege.

A Balaton madárvilágát folyamatosan felméri, monitoringozza a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület Dél-balatoni Természetvédelmi csoportja. A Dél-balatoni Madár Monitoring keretén belül határozzák meg évek távlatában az állományok változását. A megmaradt part menti fűz ligetek

illetve mocsaras nádfoltok megőrzése fontos feladat lenne az élővilág és a Balaton ökológiai rendszere szempontjából. Ezek a területek táplálják, szaporodó- és bújóhelyet nyújtanak az élővilág számára.